

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)

Tekst: Lucas 1, 69a

Middagdienst

Broeders en zusters, in deze wil de Here ons wijzen op zijn Zoon als de hoorn van ons heil. Als hoorn van heil zullen we straks de Here loven door met elkaar van Psalm 18 vers 1 te zingen. Maar we beginnen deze dienst met onze afhankelijkheid van de Here te belijden en te luisteren naar de liefdevolle woorden waar Hij ons mee groet. Laten we uit eerbied voor de Here hierbij gaan staan.

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Lied: Psalm 18 : 1 en 2**
- 4. Gebed voor een zegen over de dienst**
- 5. Schriftlezing: 1 Koningen 1 : 42 - 53 en Lucas 1 : 67 – 80**
- 6. Gezang 8 : 1 en 2**
- 7. Tekst: Lucas 1 : 69a**
- 8. Woordbediening**
- 9. Belijdenis van ons geloof met de woorden van de Apostolische Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 4**
- 10. Dankzegging en voorbede**
- 11. Slotzang: Gezang 8 : 3 en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wie niet weet wat er aan de geboorte van Johannes vooraf is gegaan, zal Zacharias maar een vreemde man vinden. Want jarenlang heeft hij gewacht op dit moment. Het moment dat hij van de Here een kind zou ontvangen. En nu, nu hij een zoon heeft ontvangen, heeft hij het niet over dit zijn eigen kind, zijn eigen zoon, maar over een ander. Want dat hij niet over zijn eigen zoon profeteerde was voor iedereen duidelijk. Want hij sprak over een hoorn van heil die opgericht is in het huis van David. Terwijl hijzelf niet tot het huis van David behoort, tot het nageslacht van Juda. Want hij is een priester, en alle priesters zijn afkomstig uit het nageslacht van Levi.

En nu hebben Zacharias en Elisabeth een zoon van de Here ontvangen. Wat een wonder! Want, hij en Elisabeth hadden de moed al vele jaren geleden opgegeven. Ze hadden moeten constateren dat ze oud geworden waren. Te oud om nog kinderen te krijgen. Ze waren inmiddels zelfs zo vertrouwd met deze gedachte, dat iets anders er eigenlijk niet in wilde. Zoals duidelijk bleek uit de reactie van Zacharias als de engel in de tempel hem vertelt dat ze een zoon zullen ontvangen. Toen zei hij tegen Gabriël: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen.

En jullie, jongens en meisjes, weten wel wat de engel toen tegen Zacharias zei? De engel zei: “Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht staat, en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijde boodschap te verkondigen. En zie, u zult zwijgen en niet kunnen spreken, tot de dag toe, dat deze dingen gebeuren, omdat u mijn woorden niet geloofd hebt, die op hun tijd in vervulling zullen gaan.

En zo is het gegaan. Zacharias had niet kunnen spreken totdat zijn zoon geboren was. En nu hij spreken kan, begint hij niet met te spreken over zijn eigen zoon. Heeft hij het niet zozeer over wat het voor hem betekent om een zoon te ontvangen. Maar zet hij de geboorte van zijn zoon in een veel groot kader. Namelijk in het kader van Gods plan voor de redding van de wereld. Zacharias beseft dat er iets groots aan het gebeuren is in de geschiedenis van de wereld. Hier wordt GESCHIEDENIS geschreven. Hier gebeurt iets dat de toekomst van alle mensen en de wereld voor altijd gaat bepalen. Want de geboorte van de al zo lang verwachte Messias in op handen. De Messias die de mensen

en de aarde van de vloek van de zonde gaat verlossen. Zijn komst is nabij. Of zoals Zacharias het zegt: God heeft voor ons een hoorn van heil opgericht.

God heeft ons een hoorn van heil opgericht. Zacharias looft hier al profeterend de Here, de God van het verbond. De God van Israël, omdat Hij heeft omgezien naar zijn volk en verlossing heeft gebracht en voor zijn volk een hoorn van heil heeft opgericht. Maar wat bedoelt Zacharias daar nu mee? Met dat God een hoorn van heil heeft opgericht?

Laten we beginnen met dat woord heil. Het woord heil kan eenvoudig vertaald worden met “redding”. God heeft voor ons een hoorn van redding opgericht. Maar waarom gebruikt Zacharias hier nu het woord “hoorn”?

Moeten we daarbij denken aan de hoorn van overvloed? Een hoornvormige mand waaruit een grote rijkdom komt rollen? Ik geloof het. Als we kijken naar de betekenis van de hoorn in het Oude Testament dan vallen een paar dingen op. Allereerst werd een hoorn gezien als een teken van kracht. De horens van stieren, de horens van rammen. Het zijn krachtige wapens. Wie kan een stier weerstaan die je op de horens neemt?

Verder zijn het tekens van onverzettelijkheid. Want hoe hard deze dieren er ook mee stoten, hoogst zelden raakt er een hoorn beschadigd of breekt er een af. Zo sterk zijn ze. Horens zijn dus tekens van standvastigheid en kracht.

En als symbolen van standvastigheid en kracht waren ze in opdracht van de Here op de vier hoeken van het altaar in de tempel gemaakt. Waar ze Gods kracht en onverzettelijkheid symboliseerden. En de priesters moesten bij de offerdienst aan deze horens het bloed van de offerdieren strijken. Het bloed dat uit de wond was gelopen nadat het dier de doodsteek had ontvangen en opgevangen was in een kom. Het werd door de priester aan de horens van het altaar gestreken. Zo werd bij ieder offer weer zichtbaar gemaakt dat de Here in zijn kracht en onverzettelijkheid het bloed van de zondaar eist voor zijn zonden. Zo liet de Here zijn volk bij ieder offer zien hoe ernstig Hij de zonden opneemt.

Toch waren deze horens niet alleen tekens van Gods kracht en onverzettelijkheid. Tekens waar je als zondaar voor kunt huiveren. Maar deze horens waren ook tekens van hoop. Want elke keer als de priester het bloed van een offerdier streek, werd de toorn van de Here tegen de zondaar gestild. En werd de zondaar met God verzoend. De horens aan het altaar boezenden dus vrees in, maar waren tegelijkertijd tekens van verzoening met God en vergeving van zonden. En als zodanig waren dus van

levensbelang voor het volk van Israël. Zonder horens geen vergeving, geen verzoening, geen redding van Gods enorme toorn.

In het verlengde van deze betekenis van de horens van het altaar, ligt wat we in 1 Koningen 1 gelezen hebben. Waar Adonia zich vastklampt aan de horens van het altaar om zijn leven te redden. Adonia was bang door Salomo gedood te worden. En we weten waarom. Want Adonia had zich buiten medeweten van zijn vader David tot koning laten uitroepen over Israël. Adonia had naar de troon gegrepen. Een daad van opstand tegen zijn vader David. Want koning David wilde dat Salomo koning zou worden.

En toen koning David hoorde dat Adonia zichzelf tot koning had laten uitroepen, nam hij snel maatregelen. Hij riep Salomo uit tot koning. Liet hem door de profeet Natan en de priester Sadok zalven en op zijn koninklijk muilnier rijden. Toen Adonia dat hoorde wist hij dat hij zijn leven aan een zijden draadje hing. Want hij had gehandeld in strijd met de wil van de koning. Daarop vreesde Adonia door Salomo gedood te worden. Iets wat ook zeer gebruikelijk was in die tijd. Het eerste wat je doet als je koning bent geworden is je tegenstanders uit de weg ruimen.

Uit vrees voor zijn leven zocht hij toen redding door de horens van het altaar te grijpen. Door in het huis van God bij de horens van de vergeving, vergeving voor zijn daad te zoeken. Om door die horens gered te worden. En hij greep niet tevergeefs naar die horens want Salomo spaarde zijn leven. Zo zijn in de Bijbel horens tekens van kracht, onverzettelikheden en redding.

En nu profeteert Zacharias over een nieuwe hoorn van redding. Een hoorn die niet door mensen is gemaakt, zoals de horens aan het altaar. Maar nu heeft de Here Zelf, een hoorn van redding opgericht. Een hoorn die alleen daarom al veel krachtiger, onverzettelijker is. En veel groter reddende kracht heeft. Niet een hoorn die een schaduw is van iets wat nog moet komen, maar hier is de hoorn waar de hoorns van het altaar slechts een schaduw van en een schaduw bij zijn. Hier is de hoorn die zo sterk en onverzettelijk is dat Hij de duivel en zijn rijk van zonden omver zal werpen. Deze hoorn zal door niets overwonnen kunnen worden en zal alles overwinnen. Deze hoorn zal volkomen redding bieden. Deze hoorn zal de mensen volkomen van hun zonden zal verlossen. En hen voor altijd met God verzoenen.

Zo profeteert Zacharias hier over onze grote Koning, Hogepriester en Leraar Jezus Christus. Zo profeteert hij over Hem van wie we morgen zijn geboorte gedenken. De

Zoon van de eeuwige Almachtige God. Hij kwam naar de aarde om te strijden, te overwinnen en te verzoenen. Hij is het Kind door God gegeven. De hoorn van redding die door God Zelf is opgericht.

Jezus Christus, de hoorn van redding door God Zelf opgericht om verloren mensen te redden. Hij is gekomen. En is krachtig en overzettelijk gebleken. Hij heeft de duivel en zijn rijk overwonnen. Hij heeft verzoening voor verloren mensen bij God bewerkt. Hij is door God opgericht en is niet bezweken. En zo staat Hij tot op de dag van vandaag. Als hoorn van redding.

Als hoorn van redding voor mensen die verloren zijn door de schuld die ze vanwege hun zonden bij hun Schepper hebben. Voor mensen die verloren zijn omdat ze tegen hun Koning in opstand zijn gekomen en geen genoeg namen met de hoge plaats die ze van Hem gekregen hadden. Deze hoorn is dus opgericht voor mensen zoals wij. Want wij zijn allemaal opstandige kinderen van God. Wij zijn allemaal mensen die aan God gelijk willen zijn. Die eigen baas willen zijn en blijven. Mensen die dat zelfs nu nog, nu we tot geloof gekomen zijn, in onze leven ervaren.

Voor ons heeft God die hoorn van redding opgericht. Laten we dus in onze verlorenheid en schuld als Adonia zijn. Die zocht vluchtte naar het huis van God. Ging naar de plaats van verzoening. Naar het altaar en klampte zich vast aan de hoorns ervan. Om zo zijn leven te redden van een zekere dood.

En zo moeten wij dus ook doen in onze verlorenheid en met onze schuld. Naar het huis van God vluchten. Waar Jezus Christus de hoorn van heil elke zondag door de Heilige Geest voor ons wordt opgericht in de blijde boodschap die ook hier van de kansel mag klinken. Jezus Christus de Zoon van God is hier tot uw redding. Hij is krachtig gebleken en heeft de duivel en zijn rijk overwonnen. Hij heeft onze schuld betaald en met zijn eigen bloed verzoening voor onze zonden bewerkt. Hij is ons door God gegeven tot redding van ons leven. Klamp u dus vast aan deze hoorn van redding. Dan zult u voor al uw zonden vergeving vinden, verzoend worden met God en de dood niet sterven, maar leven.

Amen